

ת"פ 16406/07/22 - מדינת ישראל נגד דני יאסו - נוכח

בית משפט השלום בקריית גת

11 מרץ 2024

ת"פ 16406-07-22 מדינת ישראל נ' יאסו
לפני כב' השופטת הבכירה נגה שמואלי-מאייר

המאשימה

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד ליטל נאווי ועוה"ד לימור כהן-גולן - נוכחות
נגד

הנאשם

דני יאסו - נוכח
ע"י ב"כ עו"ד גילת וקסלר - נוכחות

גזר דין

א. רקע עובדתי

- כפי הנטען **בעובדות כתב האישום המתוקן**, ביום 27.01.2022 סמוך לשעה 23:00 החזיק הנאשם בסמים מסוכנים בביתו שברח' עתניאל בן קנז 5 דירה 3 בקריית גת (להלן: "**הדירה**"), שלא לצריכתו העצמית כמפורט להלן:
 - בפח בחדר השינה החזיק הנאשם בסם מסוכן מסוג קנבוס במשקל כולל של 75 גר' נטו;
 - ובארון שבחדר השינה החזיק הנאשם בסם מסוכן מסוג MDMA במשקל כולל של 0.50 גר' נטו.
- הנאשם הודה במיוחס לו לעיל, ועל יסוד הודאתו זו הורשע בעבירה של **החזקת סם שלא לצריכה עצמית** לפי סעיפים 7(א)+7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) התשל"ג - 1973 (להלן: "**הפקודה**"; "**פקודת הסמים המסוכנים**").
- הצדדים לא הגיעו להסכמות לעניין העונש, אך הוסכם כי הנאשם ישלח לשירות המבחן על מנת שיתקבל תסקיר בעניינו וכי הצדדים ישובו להידבר לאחר קבלת תסקיר.
- בעניינו של הנאשם **התקבל תסקיר ובסופו המלצה לענישה מותנית**. בגוף התסקיר, עומד שירות המבחן על קורות חייו וחיי משפחתו של הנאשם, על מאפייניו האישיותיים, יחסו לעבירה, ועוד. מטעמים של צנעת הפרט לא אעלה עלי גזר הדין את כל המפורט בתסקיר האמור, מלבד אותם נתונים הרלוונטיים לשאלת העונש שאליהם אתייחס בהמשך.
- מחוות דעת הממונה על עבודות השירות** אשר התקבלה ביום 13.02.2024, עולה כי הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות במגבלות.

ב. טיעוני הצדדים (עיקרי הדברים)

עמוד 1

6. **המאשימה**, עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם, על חומרת מעשיו בדגש על כמות הסם שנתפסה בחזקתו ולסוג הסם הקשה שבין היתר הלה החזיק שלא לשימושו העצמי ועתרה לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 4 חודשים מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין-18 חודשים מאסר בפועל. בהמשך לאלו, ובהינתן עברו הפלילי של הנאשם (שהתיישן לו זה מכבר), עתרה המאשימה להשית על הנאשם ענישה בגדרי המתחם לצד ענישה נלוות בדמות מאסר מותנה, פסילה בפועל, פסילה מותנית, קנס והתחייבות.
7. **מנגד, ההגנה**, חלקה על מתחם העונש ההולם לו עתרה המאשימה ועתרה לקבוע מתחם הנע ממאסר מותנה ברף התחתון ועד לכמה חודשים מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות ברף העליון. בכל הנוגע לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, הפנתה הסנגורית לנסיבותיו האישיות של הנאשם; לעובדה כי חרף עברו הפלילי שהתיישן, הרי שמאז ביצוע העבירה שבמוקד כתב האישום לא נפתחו נגד הנאשם תיקים נוספים; היותו של הנאשם אדם נורמטיבי ויצרני; ולכך שהשתת ענישה בדמות מאסר שירוצה בעבודות שירות עלולה לפגוע קשות בפרנסתו של הנאשם ובסיכויי שיקומו. מכל האמור עתרה הסנגורית לאמץ את המלצותיו של שירות המבחן לעניין העונש ולהסתפק בעניינו של הנאשם בענישה צופה פני עתיד.
8. **הנאשם**, אשר קיבל את "זכות המילה האחרונה", הביע חרטה על מעשיו וביקש כי בית המשפט יתחשב בו לעניין העונש על מנת שלא לפגוע במקור פרנסתו.

דין והכרעה

ג. קביעת מתחם העונש ההולם

9. מאחר שאין חולק על כך שכלל מעשיו של הנאשם מהווים "אירוע אחד" ובהתאם למתווה שקבע המחוקק בתיקון 113 לחוק העונשין (ופורש לאחר מכן בפסיקתו של בית המשפט העליון), אקבע בשלב הראשון את מתחם העונש ההולם את המעשים, ולאחר מכן אבחן אם יש מקום לסטות לקולה מהמתחם האמור או שמא יש לגזור את עונשו של הנאשם בתוך גדריו (על אודות המתווה לגזירת העונש, ראו למשל, ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] (05.08.2013)).
10. כאמור בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, קביעת מתחם העונש ההולם תיעשה בהתאם לעקרון ההלימה (הוא העיקרון המנחה בענישה), תוך התחשבות בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצועה, במידת הפגיעה בהם ובמדיניות הענישה הנוהגת.
11. לגופו של עניין, ובכל הנוגע **לעבירת הסמים** אותה עבר הנאשם, נדמה כי אין צורך להכביר מילים על אודות החומרה הרבה הכרוכה בעבירה זו. פקודת הסמים המסוכנים נחקקה על מנת להגן על ערכים חברתיים מרכזיים ובראשם החובה להגן על שלומו של הציבור, בריאותו, על בטחונו האישי ועל רכושו.
12. בית המשפט העליון קבע בשורה ארוכה של פסקי דין כי נגע הסמים פשה בארצנו כמגיפה ומשכך, מצווים בתי המשפט לתרום את חלקם במלחמה בנגע זה באמצעות הטלת עונשים חמורים ומרתיעים, וכי מי שנגרר אחרי מעשי עבירה המסכנים חיי אדם בצורה מפליגה, צריך לדעת אל-נכון כי אם יתפס יטופל עניינו בכל חומרת הדין (ראו לעניין זה, למשל, ע"פ 575/88 עודה נגד מדינת ישראל [פורסם בנבו] (11.12.1988); ע"פ 972/11 מדינת ישראל נגד יניב יונה [פורסם בנבו] (04.07.2012); ע"פ 3117/12 ארביב נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו]

13. (06.09.2012)) (הדברים נאמרים באופן כללי, כאשר ברי כי שיקול ההרתעה אינו בא במניין השיקולים שנשקלים לצורך קביעת מתחם העונש ההולם).

14. אם לא די באלה, הרי שעל חומרתה היתרה של עבירת החזקת הסם שלא לצריכה עצמית, אותה עבר הנאשם, יכולה להעיד גם הענישה אשר נקבעה בצדה. וכך, העונש המרבי בגין ביצוע עבירת **החזקת הסם שלא לצריכה עצמית** הוא 20 שנות מאסר.

15. בשים לב לסוג הסם ולכמות הסם אותה החזיק הנאשם שלא לצריכתו העצמית, ולאור יתר הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כפי שיפורט בהמשך הדברים, נדמה כי **מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה הנדון מצויה ברף שאיננו נמוך כלל ועיקר**.

16. בבחינת **הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה**, הרי שמבלי להתעלם מכך שהכמות המשמעותית של הסמים אותה החזיק הנאשם עניינה סמים מסוג ה'קנבוס' אשר נמנים עם הסמים "קלים", ואינם מצויים במדרג חומרה גבוה מבין הסמים השונים (כמובן שהדברים נאמרים מבלי שבית המשפט מקל ראש ולו לרגע בנזקים שגם סמים "קלים" אלה עלולים להסב לנאשם ולסביבתו), הרי שבשיקולים לחומרה, נתתי דעתי לעובדה שהנאשם החזיק אף בכמות סם מסוג MDMA הנמנה עם "הסמים הקשים", כאשר שנים רבות של מחקרים מדעיים שנעשו בתחום לימדו אותנו כי הנזקים שסם זה מביא עמו קשים מהנזקים הנגרמים עקב שימוש בסמים "קלים" כגון חשיש או מריחואנה. בכל הנוגע למשקל הסם הרי שנתתי דעתי לכמות הסם של 0.5 גר' נטו מסוג MDMA שנמצאה ברשותו של הנאשם, אם כי נדמה כי אין המדובר בכמות סם גבוהה באופן מיוחד. עוד נתתי דעתי לכמות הסם במשקל כולל של 75.5 גר' נטו משני סוגי הסם אשר נתפסה ברשותו של הנאשם. ברי כי כמות זו אינה מבוטלת כלל ועיקר והגבוהה פי כמה וכמה מ"חזקת הצריכה העצמית" הקבועה בפקודה.

17. **אשר לסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה**, הרי שכפי העולה מתסקיר שירות המבחן ומטיעוני ההגנה לעונש, הנאשם לא כיחד כי החזיק את הסם מסוג קנבוס לשימושו העצמי וכי החזקת הסם נועדה לצורך הקלת מכאוביו בשל הבעיות הרפואיות עמן הוא מתמודד ושביגין אף עבר כמה ניתוחים. באשר להחזקת הסם מסוג MDMA, ציין הלה, כי הסם לא נועד לשימושו העצמי אלא הוא התבקש להביאו למסיבה של מכרה. ועדיין, אין בכל אלה כדי להצדיק במאומה את ביצוע העבירה שנעברה על ידו שאין להקל ראש בחומרתה. מנגד ולקולה, מצאתי להתחשב בכך שמדובר באירוע חד פעמי ובודד שאינו מלמד על דפוס פעולה עברייני כרוני, קבוע ומתמשך.

18. כאן יוער, כי כמות הסם אותה החזיק הנאשם במקרה הנדון, מהווה חזקה לכך שהסמים לא הוחזקו לצריכתו העצמית גרידא. מה עוד, שחיזוק לכך ניתן למצוא בכך שהנאשם הודה בעבירה של החזקת סם **שלא** לצריכה עצמית. ואולם, ועל אף שהמחוקק קבע כי בכמות זו שהחזיק הנאשם יש לראות כהחזקה שלא לצריכה עצמית אזי, אין הדבר מצביע בהכרח כי המדובר בהחזקה שמטרתה הייתה להפיץ את הסם. וכך נוסח העניין בקפידה בת"פ (שלום י-ם) 7414-01-15 מדינת ישראל נ' ניסים שגב [פורסם בנבו] (26.02.2017): "... **רוצה לומר, יש מי שמחזיק סם שלא לצריכה עצמית ומטרתו היא לסחור בו ולהפיצו, ויש מי שעושה כן ומטרתו היא להשתמש בסם יחד עם חבריו הקרובים וליתן להם אותו ללא תמורה. זה מחזיק וזה מחזיק, אלא שזה סוחר של ממש, והשני מצוי במקום אחר וצדדי, קרוב יותר לזה המחזיק כמות העולה כדי שימוש עצמי בסם מסוכן. זה מצוי בתחום הפלילי ואף חברו, אלא שזה נעוץ בו עמוק, והשני אך נוגע בפליליות הכרוכה במעשיו**".

19. בסיכומה של נקודה זה ייאמר, כי אין לו לדיין אלא מה שענינו רואות - ומבלי להתעלם מהחזקה החוקית ומרמת

האשמה ה'רישמית' שהיא יוצרת, הרי שיש להניח לטובתו של הנאשם כי רמת האשמה המוטלת לפתחו היא נמוכה, עת לא הוכח לפניי כי הלה החזיק את הסם במטרה להפיצו או לסחור בו.

19. לבסוף, נתתי דעתי לכך שכתוצאה ממעשיו של הנאשם לא נגרם נזק מוחשי כלשהו. אם כי, אין לייחס משקל רב לנסיבה זו, שכן אלו הן דרכן של עבירות הסמים, כאשר פעמים רבות לא ניתן להצביע על נזק מוחשי ומידי שנגרם כתוצאה מהן, מה שאינו מפחית כהוא זה מהנזק הרב וארוך הטווח שהן מביאות עמן. כידוע, הסמים פוגעים פגיעה קשה לא רק במשתמשים בסם, כי אם גם בבני משפחתם, חבריהם ומכריהם וכן בציבור בכללותו. לא פעם נדרשים המכורים לסמים לבצע עבירות רכוש ואלומות כדי לממן לעצמם את מנת הסם הבאה, ובעצם כך מביאים לפגיעה פעם אחר פעם, בקניינו ובביטחונו של הזולת. גם ניתן בנקל לשער ולדמות את מסכת הסבל והייסורים שעוברים בני משפחתם וחבריהם הקרובים של המכורים לסמים, אשר נאלצים לראות את יקיריהם הולכים מדחי לדחי ומדרדרים את חייהם אל פי תהום. זהו אפוא, אותו נזק פוטנציאלי הטמון בעבירות הסמים השונות.

20. אשר **למדיניות הענישה הנוהגת**, סקירת הפסיקה מלמדת כי בעבירה של החזקת סם הקנבוס (או החשיש) או החזקת סם מסוג MDMA שלא לצריכה עצמית, קיים מנעד רחב של עונשים, הכול בהתאם לכמות הסם ונסיבות החזקתו, ואולם, **בדרך כלל, העונש הדומיננטי הוא, עונש הנע בין כמה חודשים מאסר שיכול להיות מרוצה בעבודות שירות ועד לתקופה ארוכה יותר המרוצה מאחורי סורג ובריח** (ראו למשל, רע"פ 322/15 ג'אנח נ' **מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (22.01.2015); ת"פ (ב"ש) 14656-12-20 **מדינת ישראל נ' פאדי** [פורסם בנבו] (10.3.2021); ת"פ (ת"א) 55701-01-16 **מדינת ישראל נ' אבו רחימה** [פורסם בנבו] (13.06.2017); ת"פ (ק"ג) 15091-06-21 **מדינת ישראל נ' אידו** [פורסם בנבו] (11.04.2022); ת"פ (ק"ג) 19830-10-20 **מדינת ישראל נ' עזריה** [פורסם בנבו] (14.12.2022); ת"פ (פ"ת) 11125-03-16 **מדינת ישראל נ' חרזי** (28.6.2017); ת"פ (ק"ג) 46422-05-21 **מדינת ישראל נ' משורי** [פורסם בנבו] (28.12.2022); ת"פ (רח') 34771-07-20 **מדינת ישראל נ' נוי** [פורסם בנבו] (30.05.2021); ת"פ (ק"ר) 64995-06-19 **מדינת ישראל נ' דראגמה** [פורסם בנבו] (24.08.2020); ת"פ (ב"ש) 68386-11-20 **מדינת ישראל נ' אוואסקר** [פורסם בנבו] (19.09.2022); ות"פ (ב"ש) 21530-01-20 **מדינת ישראל נ' אדריאן** [פורסם בנבו] (07.02.2023).

21. כאן אציין, כי אף לא התעלמתי מהפסיקה אליה הפנו הצדדים, אולם הדבר נעשה תוך ביצוע האבחנות המתבקשות. כך למשל, ובכל הנוגע לפסיקה שאליה הפנתה המאשימה, הרי שבת"פ (ק"ג) 52161-05-15 **מדינת ישראל נ' אזולאי** [פורסם בנבו] (11.04.2022), המדובר בנאשם שהורשע בהחזקת 15 יחידות של סם מסוכן מסוג הרואין במשקל כולל של 6.0383 גר' נטו, שלא לצריכתו העצמית לצד החזקת משקל אלקטרוני. באותו מעמד, נמצא כסף מזומן בסך של 1602.6 ₪, 10 יורו ו-23 דולר, ברי, כי המדובר לא רק בסם מסוג שונה, אלא גם בנסיבות ביצוע העבירה שהינן ברף חומרה גבוה מזה שלפניי, כך שיקשה על בית המשפט לגזור מפסיקה זו תובנות לעניינינו.

22. כך, ובכל הנוגע לפסיקה שאליה הפנתה ההגנה, הרי שבת"פ (חי') 32847-08-20 **מדינת ישראל נ' הרשקו** [טרם פורסם במאגרים המשפטיים] (11.01.2022), הנאשם הורשע יחד עם אחר בעבירה של גידול, ייצור והכנת סם מסוכן בצוותא. בית המשפט קבע כי המדובר במקרה שבו יש להשוות בין עונשם של שני הנאשמים בשל עיקרון אחידות הענישה וגזר על הנאשם עונש של מאסר מותנה, כפי שנגזר על הנאשם האחר. ברי כי המדובר בעבירה שונה ובנסיבות שונות מאלו שבעניינינו, כך שלא ניתן לגזור תובנות מפסיקה זו למקרה המונח לפתחי; בת"פ (פ"ת) 45791-02-18 **מדינת ישראל נ' דבורינצ'נקו** [טרם פורסם במאגרים המשפטיים] (11.03.2020), הנאשם

הורשע בעבירה של גידול, ייצור והכנת סם מסוכן, בכך שגידל במעבדה 8 שתילי קנבוס במשקל של 346 גר' באמצעות ציוד נלווה. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע מכמה חודשים מאסר שיכול שירוצו בעבודות שירות ועד למאסר בפועל והחליט באותו מקרה לסטות ממתחם העונש ההולם, בהתחשב בשיקולי שיקום. גם כאן ייאמר כי המדובר בעבירה שונה ובנסיבות שונות מעניינינו כך שיקשה על בית המשפט לגזור אף מפסיקה זו תובנות לעניינינו; בת"פ (ת"א) 25406-04-19 מדינת ישראל נ' יעקב [טרם פורסם במאגרים המשפטיים] (21.03.2022), הנאשם הורשע בעבירה של החזקת סם מסוג קנבוס שלא לצריכה עצמית במשקלים לא מבוטלים. מעבר לעובדה כי מדובר בכמויות שונות ובסוג סם שונה (הרי במקרה שלפניי החזיק הנאשם שלא לצריכתו העצמית מעבר לסם הקנבוס גם בסם מסוג MDMA), הרי ששם הגבילה המאשימה את עתירתה העונשית ל-8 חודשים מאסר שיכול שירוצו בעבודות שירות (וזאת בניגוד לעניינינו). עוד יש לציין כי בית המשפט קבע שם כי על מתחם העונש ההולם בגין העבירות שבהן הורשע הנאשם לנוע בין כמה חודשים מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות ועד ל-12 חודשים מאסר לריצוי בפועל לצד ענישה נלווית (בשונה מהמתחם לו עתרה ההגנה בתיק שלפנינו) וגזר בסופו של יום על הנאשם 90 ימים מאסר לריצוי על דרך של עבודות שירות; בת"פ (ק"ג) 2200-1054-08-21 מדינת ישראל נ' פוטריצ'נקו [פורסם בנבו] (20.07.2022), שניתן על ידי מותב זה, הורשע הנאשם בעבירות של החזקת סם לצריכה עצמית והחזקת סם שלא לצריכה עצמית. מעבר לעובדה כי המדובר בצבר עבירות שונה מזה שלפנינו, הרי ששם נקבע מתחם עונש הולם הנע בין כמה חודשים מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין-8 חודשים מאסר בפועל (גם זאת בשונה מהמתחם לו עתרה ההגנה בתיק שלפנינו). עוד יוער כי במקרה שם, בסופו של יום נגזרו על הנאשם 45 ימים מאסר לריצוי על דרך של עבודות שירות; בת"פ (ק"ג) 17242-03-22 מדינת ישראל נ' אלול [פורסם בנבו] (12.07.2023), שניתן על ידי מותב זה, החזיק הנאשם ב-340 גר' סם מסוג קנבוס וחשיש שלא לצריכתו העצמית. גם כאן מדובר בצבר עבירות שונה מזה שבעניינינו. מעבר לעובדה כי בית המשפט קבע שעל מתחם העונש ההולם לנוע בין מאסר קצר (שניתן לרצותו בעבודות שירות) לבין 12 חודשים מאסר בפועל (בשונה מהמתחם לו עתרה ההגנה), הרי שבסופו של דבר מצא בית המשפט להשית על הנאשם ענישה בדמות מאסר מותנה לצד ענישה בדמות צו של"צ בהיקף של 270 שעות בשל נסיבותיו האישיות הייחודיות והמלצתו החיובית של שירות המבחן; בת"פ (ת"א) 5504-01-22 מדינת ישראל נ' דמרי [לא פורסם במאגרים המשפטיים] (21.12.2023), הורשע הנאשם בהחזקת סם מסוג קנבוס במשקל של 466.74 גר' נטו שלא לצריכתו העצמית ובעבירה של החזקת כלים לצריכה עצמית. בית משפט קבע כי על מתחם העונש ההולם לנוע בין מאסר מותנה לבין-10 חודשים מאסר בפועל, והשית על הנאשם עונש בדמות מאסר מותנה. גם כאן מדובר בצבר עבירות ובנסיבות שונות מאלו שבעניינינו, כך שלא ניתן לגזור תובנות אף מפסיקה זו למקרה המונח לפתחי; ובת"פ (ת"א) 25947-06-22 מדינת ישראל נ' חי [טרם פורסם במאגרים המשפטיים] (17.12.2023), שם הורשע הנאשם בעבירה של החזקת סם מסוג קנבוס במשקל כולל של 500 גר' שלא לצריכתו העצמית. בית משפט קבע כי על מתחם העונש ההולם לנוע בין מאסר מותנה לבין-10 חודשים מאסר בפועל וגזר על הנאשם מאסר מותנה בשל מצבו הרפואי ונסיבותיו האישיות. מעבר לעובדה כי המדובר בעבירות שונות מאלו שבעניינינו (שהרי במקרה שלפניי (כזכור) החזיק הנאשם שלא לצריכתו העצמית בנוסף לסם הקנבוס גם בסם מסוג MDMA), הרי שגם נסיבות העושה שונות מעניינינו, כך שיקשה על בית המשפט לגזור גזירה שווה מפסיקה זו למקרה שלפניי.

23. אולם חשוב להדגיש כי נהיר לבית המשפט שקיימים מקרים שבהם הושתו עונשים החורגים, לכאן או לכאן, ממנעד הענישה שהוצג לעיל, ועדיין, דומני כי הפסיקה שהוזכרה היא-היא המייצגת נכונה את מדיניות הענישה הנוהגת. עוד ראוי להזכיר, כי ממילא גם לאחר תיקון 113 הענישה נותרה אינדיווידואלית ו"אין עסקינן בשיטת ניקוד, או באריתמטיקה. ענישה היא מלאכת מחשבת - ולא מלאכת מחשב" (ראו לעניין זה, ע"פ 5768/10 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] (08.06.2015)). לעולם אין לגזור עונשו של נאשם על סמך כותרות העבירות שבהן

הוא הורשע ויש להתחשב במכלול הנסיבות בכל מקרה לגופו (ראו והשוו, ע"פ 433/89 ג'ורג' אטיאס נ' מדינת ישראל, פ"ד מג(4) 170, (1989); ורע"פ 3173/09 פראגין נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] (05.05.2009)). לבסוף, ראוי להזכיר כי השיקול של "מדיניות הענישה" הינו אך שיקול אחד מבין מכלול השיקולים אותם ישקול בית המשפט בטרם קביעת מתחם העונש ההולם וגזירת הדין (ראו בעניין זה, ע"פ 1903/13 חמודה עיאשה נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] (25.06.2013)).

24. כללם של דברים, לאחר שנתתי את דעתי לעיקרון המנחה בענישה, לערכים המוגנים שנפגעו ולמידת הפגיעה בהם, למדיניות הענישה הנוהגת ולנסיבות הקשורות בביצוע העבירה כפי שפורט לעיל, ובשים לב לסוגם של הסמים, כמותם ונסיבות החזקתם, הריני לקבוע כי **על מתחם העונש ההולם לנוע במקרה הנדון בין מאסר קצר (שניתן לרצותו בעבודות שירות) לבין 12 חודשים מאסר בפועל.**

גזירת הדין

ד. גזירת העונש המתאים לנאשם

25. כעת נותר לגזור את עונשו של הנאשם, ולצורך כך, כמצוות המחוקק בסעיף 40יא לחוק העונשין, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

26. בעניין זה, בראש ובראשונה נתתי דעתי **לעברו הפלילי (ת/2)** של הנאשם, שהתיישן לו זה מכבר והכולל 4 הרשעות קודמות (כשהאחרונה שבהן משנת 2013) בעבירות של שימוש וסחר בסמים, שוד, חבלה חמורה, תקיפה סתם, איומים, קבלת דבר במרמה, והחזקת אגרופן או סכין שלא כדין, בגינן הלה נידון למגוון עונשים ובהם מאסרים בפועל, אותם ריצה הנאשם בין השנים 2011-2013 וכן בין השנים 2013-2014, לצד מאסרים מותנים וענישה נלווית.

27. כן נתתי דעתי לפגיעה שיכול ותגרם לנאשם ככל שיושת עליו עונש מאסר (ולו לריצוי בעבודות שירות) וזאת בשים לב לפגיעה הכלכלית הכרוכה בכך ומבלי להתעלם מכך שהנאשם כבר הספיק לרצות עונשי מאסר בעברו.

28. לקולה, יש ליתן את הדעת לכך שהנאשם הודה בביצוע העבירה, לקח אחריות על מעשיו, הביא לחיסכון בזמן שיפוטי יקר ואף ייתר את הצורך בשמיעת העדים.

29.

עוד לא נעלם

מעניי שהעבירה שבמוקד כתב האישום המתוקן **בוצעה לפני למעלה משנתיים**, כשאת מירב המשקל בנקודה זו יש להעניק לא אותה ספירת זמן "טכנית", אלא לכך שעסקינן בנאשם, שהינו אזרח יצרני המשולב בשוק העבודה והתעסוקה וכי בפרק הזמן שחלף מאז ביצוע העבירה שבגינה הוא נותן את הדין כעת, הלה היטיב את דרכיו ונמנע מלשוב ולבצע עבירות נוספות.

30.

עוד נתתי דעתי

לאמור בתסקיר שירות המבחן שהוגשו בעניינו של הנאשם ביום 18.06.2023. כך, שירות המבחן התרשם בתסקירו **מגורמי הסיכון** הקמים בעניינו של הנאשם ובהם, מעורבותו של הנאשם מגיל צעיר בפלילים תוך שעונשי המאסר שהושתו עליו לא היוו עבורו גבול מרתיע להישנות עבירות נוספות; דפוסיו השוליים של הנאשם לאורך השנים;

עמוד 6

היותו של הנאשם עסוק במשך שנים רבות בעבירות סמים בשל הסביבה החברתית השולית הסמוכה למקום מגוריו; קשייו של הנאשם לרתום את עצמו לטיפול בתחום ההתמכרויות חרף הצהרותיו המילוליות כי הוא חפץ בכך; והתייחסותו המצמצמת של הנאשם לביצוע העבירה שבמוקד כתב האישום וההתרשמות, לפיה רב הנסתר על הנגלה באשר למעורבותו השולית של הנאשם עד עצם היום הזה.

.31

לצד זאת

התרשם השירות **מגורמי הסיכוי לשיקום** הקמים בעניינו של הנאשם ובכלל זה, השינוי שערך הנאשם בחייו בשנים האחרונות והעובדה כי לא נפתחו כנגדו תיקים חדשים (למעט תיק זה, נ.ש.מ.); פנייתו של הנאשם לתעסוקה נורמטיבית והיותו מתפרנס מעמלו; והמוטיבציה שהביע הנאשם לקיים אורח חיים נורמטיבי ושומר חוק. עוד התרשם שירות המבחן כי הנאשם שבע מאורח חייו השולי והתחיל להכיר במחירים ששילם ומשלם עד היום בשל בחירותיו בעבר.

.32

בסופו של

תסקיר, ציין שירות המבחן כי להתרשמותו בתחילה סבר כי היה מקום להשית על הנאשם צו מבחן לצד רכיבי ענישה נוספים לצורך בניית תכנית טיפולית אשר תסייע בעדו להתמודד עם דפוסי התמכרותו לסמים (וזאת לאור הצהרותיו המילוליות לשינוי אורחות חייו). עם זאת, ובשל העובדה כי הלה לא התייצב לשלוש הפגישות עם הגורמים הטיפוליים מהיחידה להתמכרויות, ובשל הקשיים שהלה הציף בפני שירות המבחן להירתם ולהיתרם מטיפול בשלב זה בחייו - **המליץ השירות בסופו של יום להסתפק בעניינו בענישה מותנית שתשמר את הישגיו התעסוקתיים מהשנה האחרונה (כראש צוות במפעל "פח תעש") מצד אחד, ותהווה עבורו גבול ברור ומרתיע להישנות עבירות מתחום הסמים, מצד שני.**

.33. בסיכומה של נקודה זו ייאמר, כי התחבטתי רבות באשר לעונש שראוי להשית על הנאשם בתיק זה. מחד גיסא, בסופו של יום, וחרף נזקקותו הטיפולית, הלה לא נטל חלק בהליכים שיקומיים ייעודיים במסגרת שירות המבחן שהוא הגורם המוסמך לכך בחוק, תוך ששירות המבחן סבר מלכתחילה כי יש מקום לרתום את הנאשם להליך שיקום ולשלב בתכנית טיפולית שתסייע לו להתמודד עם דפוסי התמכרותו לסמים. כך שברי כי אותו מוקד בעייתי, קווי אישיות, ותפיסת עולמו שעמדו ברקע לביצוע העבירה לא אוין. מאידך גיסא, הרי שמעצם שמירת הנאשם על ניהול אורח חיים תקין ונורמטיבי, יציבותו התעסוקתית, מערכת יחסיו היציבה עם בת זוגו (מערכת יחסים שאותה הוא מבקש למסד בקרוב); והיותו, הלכה למעשה, אזרח שומר חוק מזה למעלה משנתיים מאז שביצע את העבירה שבגינה הוא נותן את הדין כיום - יש כדי לחזק את מסקנתי, לפיה הנאשם השתקם או לחילופין כי קיים סיכוי ממשי שישתקם באופן מלא בעתיד. בנוסף לאלו, להתרשמותי, היה גם בהליכים המשפטיים כדי להרתיע את הנאשם ולהציב בפניו גבולות ברורים להתנהגותו.

.34. כידוע, אין הכרח שהנאשם יעבור שיקום "מוסדי" במסגרת טיפולית כלשהי, ולעיתים די בכך שבת המשפט ישתכנע שהנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי, משתף פעולה עם רשויות החוק, לא שב לדרכיו הרעות ולא מסתבך עוד בפלילים, כדי לקבוע כי אותו נאשם "השתקם או שיש סיכוי של ממש שישתקם בעתיד" (ראו לעניין זה, ע"פ 1903/13 **חמוזה עיאשה נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנבו] (14.07.2013); רע"פ 7683/13 **דויד פרלמן נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנבו] (23.02.2014); רע"פ 1441/14 **חמיס נ' מדינת ישראל**, (09.12.2014); ע"פ 5341/13 **מדינת**

ישראל נ' מוחמד אלקרעאן, [פורסם בנבו] (08.12.2013); ועפ"ג (מחוזי באר שבע) 37682-03-13 **גרניק נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנבו] (20.11.2013)). והרי שגם במקרה שלפניי, וכאמור זה מכבר, עסקינן בנאשם שבמשך תקופה ממושכת מאז שביצע את העבירה שבגינה הוא נותן את הדין כעת, היטיב את דרכיו, עובד בעבודה מסודרת ונמנע מלשוב ולבצע עבירות נוספות.

35. כמו כן, יש לתת את הדעת לכך ששירות המבחן, שהוא כידוע הגורם האמון על בחינת התקדמותו של הנאשם בפן השיקומי, התרשם ממכלול השיקולים והערך בסופו של יום כי הנאשם מצוי בתהליך שינוי משמעותי, והמליץ לשמר את הישגיו התעסוקתיים.

36. בנוסף לכל האמור עד כה, מצאתי להתחשב בדברים שמסר הנאשם לשירות המבחן מהם נלמד כי השימוש בסם מסייע לו להתמודד עם בעיותיו הרפואיות אשר בגינן הלה נאלץ לעבור כמה ניתוחים וכי בשל מצבו הרפואי הוא פועל על מנת להוציא רישיון לשימוש בקנבוס רפואי. ברי כי מצב רפואי של נאשם, רעוע ככל שיהיה, אינו מהווה "חיסיון" מפני השתת עונש מאסר (ולו לריצוי על דרך של עבודות שירות). יחד עם זאת, על בית המשפט לשקול נסיבה זו בכובד ראש ולאזנה אל מול יתר הנסיבות והשיקולים. שכן, יש לזכור כי השתת עונש מאסר על עבריין בריא שאינו סובל מבעיות רפואיות ניכרות אינו שקול להשתת עונש מאסר על אדם שמצבו הבריאותי קשה ושהמאסר עלול להרע לו בצורה משמעותית (ראו והשוו, למשל, ע"פ 7453/09 **פלוני נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנבו] (16.03.2011)).

37. עוד יצוין, כי **במקרים חריגים** יכול מצב בריאותי של נאשם, **כשלעצמו**, להצדיק סטייה לקולה ממתחם העונש ההולם (וראו בעניין זה, פסק הדין בעניינו של אורי לופליאנסקי, בע"פ 4456/14 **אביגדור קלנר נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנבו] (29.12.2015); וע"פ 4506/15 **צבי בר נ' מדינת ישראל**, [פורסם בנבו] (11.12.2016)). אכן, כל מקרה צריך להיבחן לגופו ולא בכל מקום שבו עסקינן בנאשם הלוקה בבריאותו יביא הדבר מניה וביה לסטייה לקולה ממתחם העונש וממילא גם לא להימנעות מהשתת עונש מאסר. לצד אלה, וכאמור זה מכבר, אין להתעלם מהעובדה כי בהשוואה לאנשים בריאים, נשיאת עונש מאסר היא קשה ופוגענית יותר בעבור אנשים שמצבם הבריאותי רעוע, והרי שהנזק שעלול להיגרם להם כתוצאה מעונש זה הוא רב יותר.

38. כללם של דברים, מצאתי כי יש לבכר במקרה הנדון את שיקולי השיקום על פני יתר השיקולים שבענישה ולסטוט בעניינו של הנאשם לקולה ממתחם העונש ההולם.

39. **ומן התם אל הכא**, בית המשפט אינו מקל ראש בחומרת מעשיו של הנאשם ומביע מהם סלידה רבתי. אולם, באיזון הראוי בין מכלול השיקולים והנסיבות אשר פורטו לעיל, הגם אם לא בלי התלבטות, ובייחוד בשים לב לכך שעסקינן בנאשם צעיר באופן יחסי, שהודה בביצוע העבירה והביע צער וחרטה על מעשיו; בשל החשש שהשתת ענישה בדמות מאסר (ולו לריצוי בעבודות שירות) תפגע אנושות בדרכו השיקומית ובעסקותו הנורמטיביות; ונוכח המלצתו העונשית של שירות המבחן - מצאתי כי ניתן בזו הפעם ללכת לקראתו ולבכר את שיקול השיקום בעניינו.

40. אכן, מלאכת גזירת הדין איננה קלה כלל ועיקר, ובית המשפט מודע לפסיקה המורה כי בעניינם של נאשמים שהורשעו בעבירה ממין זה שבה הורשע הנאשם, צריך האינטרס האישי של הנאשמים לסגת מפני שיקולי הענישה האחרים. יחד עם זאת, כפי שצוין זה מכבר, הענישה לעולם צריכה להיות אינדיווידואלית.

41. בכל הנוגע לרכיב פסילת רישיון הנהיגה של הנאשם, בשים לב לעובדה שהמדובר בנאשם אשר עורך מאמצים להעלות את חייו על מסלול נורמטיבי, מצאתי כי ניתן בזו הפעם ללכת לקראתו בפן הזה ולהסתפק בפסילת רישיון מותנית בלבד.

42. **מכל המקובץ לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. מאסר מותנה למשך 8 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום הנאשם יעבור כל עבירת סמים מסוג פשע בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים.

ב. מאסר מותנה למשך 4 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של שנתיים מהיום הנאשם יעבור כל עבירת סמים מסוג עוון בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים.

ג. קנס בסך 3,000 ₪ או 30 ימים מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב- 6 שיעורים שווים ורצופים, כשהראשון שבהם בתוך 60 יום מהיום.

תשומת לב הנאשם כי החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועדים והתשלומים שנקבעו בגזר הדין.

ניתן יהיה לשלם את הקנס ההוצאות כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

· בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il

· במוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000

· במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

ד. הנאשם יצהיר על התחייבות על סך 10,000 ₪ להימנע מביצוע העבירה שבה הורשע וזאת לתקופה של שנתיים מהיום.

ה. הנני פוסלת הנאשם מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה למשך 6 חודשים בתנאי שלא יעבור כל עבירה בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים במשך שנתיים מהיום.

ניתן צו להשמדת המוצג - סמים, בכפוף לחלוף תקופת הערעור.

זכות ערעור כחוק.

ניתן והודע היום, א' אדר ב' תשפ"ד, 1111 מרץ 2024, במעמד הצדדים.

הנאשם:

אני מתחייב שלא לעבור עבירה שבה הורשעתי וזאת למשך שנתיים מהיום.

הובהר לי, כי ככל שאעבור עבירה שבה הורשעתי במשך שנתיים מהיום, אזי יושת עלי סך של 10,000 ₪.

החלטה

רשמתי לפניי את התחייבות הנאשם להימנע מביצוע העבירה כמפורט בגזר הדין.

**ניתנה והודעה היום א' אדר ב' תשפ"ד, 11/3/2024 במעמד
הנוכחים.**

נגה שמואלי - מאייר, שופטת בכירה

הוקלד ע"י לירז ביטון.